

Kippen

kippen s. m. best. form
- (ärogr.) egenmann på en ödde
älvkrök på Klarälven.
Kallades även kippenkippen.
"ja har et sväket min om at
ja har höft, at da skul ha
vrt en kippen, som skul ha
gat et dör."

Kippen, älvkrök
på Klarälven,
Ransäters sn,
Kils hd, Värml. L.

Landsmålsarkivet Uppsala. 22782
J. Hedlund 1916-54. RANSÄTER
VRML.